

Відеолекція 17 Погляд у майбутнє

Ласкаво просимо на останню сесію з навчання лідерства. Протягом кількох тижнів ми з вами розглядали процес лідерства. Я використовував модель, у якій лідер взаємодіє з культурою, щоб створити бачення бажаного майбутнього. Молитва і планування необхідні для того, щоб це майбутнє стало реальністю. І ось, перед нами лідер з усіма своїми плюсами і мінусами, сильними і слабкими сторонами, який взаємодіє з групою людей, щоб визначити культуру: «те, як чинять тут», щоб розвинути бачення бажаного майбутнього, а потім дати імпульс для виконання дій, необхідних для досягнення цього майбутнього з планами і молитвою. Протягом цього курсу я розповів вам про те, що означає бути лідером.

Тут, в інституті християнських лідерів, ми розуміємо, що бути лідером дуже важливо і вельми не просто. Тому ми пропонуємо вам пройти різні курси на цю тему. Як продовження цього курсу було розроблено ще один; в ньому ми знову заглибимося в уже вивчені теми і розширимо список нових тем. Сьогодні я просто хочу заохотити вас записатися на наступний курс із лідерства. І я викладатиму його разом із деякими людьми, в яких я візьму інтерв'ю на ключові теми.

Сьогодні, і під час наступних курсів нам важливо звернути увагу на культуру і те, яке вона має значення для вашого розуміння лідерства. Ви маєте розуміти, як йдуть справи в тому місці, де ви перебуваєте, щоб розвинути значуще бачення бажаного майбутнього. Якщо ви не знайомі з культурою, то будете робити всілякі помилки. Хочу навести приклад, пов'язаний із Латинською Америкою. Коли я навчався в коледжі, у мене був привілей вирушити в співоочий тур. Я подорожував із групою з трьох осіб. Нас запросили до співочої місіонерської поїздки Латинською Америкою. На той момент ми були досить наївні. Я не думаю, що до цього хто-небудь із нас коли-небудь виїжджав за межі країни, за винятком поїздки в Канаду. Ми думали, що просто будемо переїжджати з одного місця в інше і співати іспанською. Для цього ми вивчили іспанські пісні напам'ять. Сюрпризом для нас стала відсутність оплесків наприкінці пісні. Замість оплесків вони просто піднімали одну руку вгору. На початку це нам було досить цікаво. Але, потім по закінченні однієї особливо зворушливої пісні, коли вони не стали аплодувати, то це почали робити ми, бо хотіли віддати славу Богові. І тоді ми виявили, що в тій культурі оплески не віталися. Це вважалося дуже негативним. Тому вони нас не розуміли. Незабаром культурний розрив став настільки великий, що вони не могли зрозуміти, хто ми такі. Отже, якщо ви подивитеся на нашу культуру в Сполучених Штатах і порівняєте з латиноамериканською, то виявите, що існує велика різниця ще й у тому, як люди розглядають себе: у відриві від усіх – індивідуально, чи у зв'язку з певною групою. Ми в Сполучених Штатах дуже індивідуальні. Якщо ви працюєте тут, то маєте пам'ятати про це, коли думаєте про бачення майбутнього. Латиноамериканці, як правило, мають культуру, орієнтовану на групу, а їхня увага зосереджена на сім'ї. У Сполучених Штатах, а особливо в Німеччині є звичка домовлятися про точний час початку заходів, і вам слід дістатися в потрібне місце вчасно, інакше ви можете запізнитися. Але в деяких культурах, думка, що ви зобов'язані прийти саме в той час, який вказано для початку події, вважається грубістю. І таких відмінностей дуже багато.

Далі, є свої особливості в кожній національній культурі, і ви маєте про них знати. В інших курсах, пропонованих нашим інститутом, звернено увагу на особливості американської та інших культур. Ми поговоримо про те, який вигляд має ця культура Сполучених Штатів, як її визначити і як застосувати до планування.

Також, у багатьох країнах, є таке поняття як етнічна культура. Наприклад, хоча ми живемо в одній і тій самій країні, у США, але очевидно, що існує величезна різниця між культурою афроамериканців і культурою білих. Готуючи новий курс, я запросив для інтерв'ю Майю Кларк, яка працює педагогом у Маскегоні, штат Мічиган, де переважає культура афроамериканців. У неї, як у лідера, є своє бачення майбутнього, і цікаві плани, які полягають у тому, щоб змінити частину наявної культури. Отже, ви можете працювати з людьми певної етнічної культури, і ви повинні знати, які її унікальні характеристики.

Служителі, які мають справу з культурою різних поколінь тут, у Сполучених Штатах, стверджують, що існує величезна різниця між людьми з покоління «будівельників», тобто тими, хто, народився до Другої світової війни, та мілленіалами, тобто поколінням, якому зараз близько 20 років і менше. Якщо ви збираєтеся планувати служіння для однієї з цих груп людей, орієнтуючись на вподобання іншої групи, то зазнаєте невдачі, бо дивитиметеся на зовсім іншу культуру, і люди не зможуть повноцінно спілкуватися з вами. Хтось із них буде сильно засмучений, особливо, якщо ви спробуєте змусити їх змінити свою культуру на догоду представникам іншої. Ось тому ви маєте знати про культуру поколінь.

Кожна група розвиває свою культуру. У попередніх лекціях я вживав фразу «те, як ми тут чинимо». Наприклад, ви служите в церкві. У цієї церкви буде власна культура, і вона може сильно відрізнитися від інших церков. Ви розумієте, що якщо ви підете в католицьку церкву, то виявите, що вона дуже відрізняється від звичайної євангельської церкви. Підходи до богослужіння зовсім інші, підходи до благовістя та місіонерського служіння дуже сильно відрізняються. Отже, кожна церква, кожна група має свою власну культуру. А вам потрібно навчитися визначати ці культури, якщо ви збираєтеся розробити й розвивати бачення бажаного майбутнього.

Під час більш поглиблених курсів, ми подивимося, як це зробити. Як визначити цінності, що існують у конкретній групі людей? Як ви визначаєте, що являє собою ця культура? Що вам необхідно зрозуміти? Що потрібно змінити вже зараз, щоб служіння, церква або компанія, частиною якої ви є, могла досягти успіху в майбутньому? Отже, запрошую вас на це дослідження.

Потім ми відійдемо від візуальних елементів культури, які являють собою сукупність із: опису місії вашої організації, історій, фізичного розташування вашої церкви (прив'язка до конкретної місцевості), правил, політики та ритуалів. Ми поговоримо про бачення. Отже, бачення – це розуміння бажаного майбутнього. І ви помітите, що на цьому слайді я помістив зірку. Бачення бажаного майбутнього стає зіркою, якою ви керуєте, а не простою картою, відповідно до якої потрібно слідувати. Інакше кажучи, це те, на що ми дивимося, що говорить: «Ось, що буде направляти нас, коли ми будемо наші плани на майбутнє». Це не та карта, про яку ви говорите: «Ну, ми думаємо зробити це, а потім збираємося зробити ось те». Це більше схоже на те, куди ми йдемо. Ми будемо говорити з вами про різні чинники. Бачення того, що ви робите, являє собою велику картину. Цю картину, це бачення лідери передають іншим членам групи.

Існує старовинна історія про людину, яка підійшла до групи людей, зайнятих будівництвом великого собору. Звернувшись до одного з працівників, який старанно замішував розчин, він запитав: «Що ти робиш?» Відповідь: "Я розчин замішую, щоб муляр міг цеглу класти". Йде до муляра і питає: «Що ти робиш?» Муляр відповідає: «Я буду стіну, кладу одну цеглину на іншу, поки не побудую цю стіну». Далі, він бачить людину, яка б'є молотком по каменю, і ставить те саме запитання. Він відповідає: «Я прикріплюю камінь, тому що на цій стіні є особливе місце, де потрібен камінь певного розміру, і це те, що я роблю». А потім він переходить до іншої людини, яка, здається, просто спостерігає за всім цим і каже: «Що ти робиш?» А він відповідає: «Я буду великий собор на славу Божу». Лідер, що володіє баченням – це той, хто допомагає групі створити бачення, допомагає всім побачити «який великий ми створюємо собор».

У наступній частині нового курсу, ми розглянемо різницю між описом місії вашої організації (те, чим ми зараз займаємось і ким ми є у своїй основі) до викладу концепції нашого бачення. На що має бути схожий опис вашого бачення? Ми розглянемо кроки, необхідні, щоб створити бачення для розвитку служіння, в якому ви перебуваєте. А потім, ми розглянемо складання опису цього бачення – змістовного стислого викладу в одному або двох реченнях того, куди ви йдете і яким буде майбутнє вашої організації. А потім ми розглянемо деякі ключі до того, як ефективно передати це бачення.

Ми також звернемо увагу на причини, які вбивають бачення. Існує безліч причин, які справді добре впораються з тим, щоб забрати майбутнє у вашій організації та «повалити вас із ніг». Ми розглянемо їх і те, як поводитися з ними, як розв'язувати непорозуміння і тому подібні проблеми, щоб ці «вбивці бачення» не взяли гору.

Потім ми розглянемо планування. Ви помітите на слайді жовту рамку з написом **«молитва і планування»**, які надзвичайно важливі для того, щоб бачення стало реальністю. У цьому розділі ми розглянемо безліч пунктів і поговоримо про те, як створити стратегічний план. Якщо ви поглянули на культуру, то одна з тем, яку ви вивчите, - це цінності, які існують у цій культурі. Деякі з цих цінностей мають змінитися в бажаному майбутньому. Отже, ви зможете визначити їх, а потім поговорити про зміни в практиці та про те, як ви інтегруєте це у свій стратегічний план і як внести зміни. Можливо, якщо ви перебуваєте в церкві, то зміни можуть торкнутися різних служінь, на чому саме ви збираєтесь зосередитися, куди йдуть гроші, в тому, витрачаються вони на дитяче, молодіжне служіння чи на служіння для дорослих, на євангелізаційне служіння тощо. Таким чином, якщо бачення правильне, то зміняться переконання. Я не кажу тут про зміну вашої базової теології в якій би то не було формі. Іншими словами, це не зміни в питаннях віри. Зміни будуть у тому, що ви і група вважаєте важливим.

Ми поговоримо про різні види планів. Існують концептуальні, стратегічні й тактичні плани. Ми дамо визначення кожному з них, ознайомимось з їхньою роботою. Я дам вам інструменти, які ви зможете використовувати в процесі створення різних визначень і погляньте на процес планування.

І тоді, нам доведеться подивитися на сам процес зміни. Зміни – це потужна рушійна сила для людей, але вони погано сприймаються. Ми розглянемо той факт, що є спектр, у якому близько двох із половиною відсотків людей, які одразу приймають

чудову ідею в рамках нового бачення. Вони збираються піти за вашим баченням і сказати: «Так! Це те, чого ми хочемо». Таких людей називають новаторами, і вони беруться за все нове й цікаве. Наступною буде група під назвою «рання більшість». Це близько 34%, які вхопляться за нове бачення і скажуть: «Так, ми хочемо бути частиною цього». Але ви все ще не наблизилися до більшості людей. Є й представники «пізньої більшості», близько 34% людей, які не приєднуються до вас і вашого бачення доти, доки не побачать, що це працює. Вони не прийдуть, доки не побачать у ваших ідеях логіку, і хоча б деякі позитивні результати та перемоги. Спершу вони все це помітять, а потім, потроху, почнуть і приймати.

Говорячи про зміни у важливих галузях, нам потрібно визнати, що за лідерство доводиться платити. Цей приклад належить моєму другові на ім'я Френк Вівер. Ви вже мали змогу переглянути його інтерв'ю. Френк керував церквою, яка швидко виросла і перенесла переїзд. Як і він, ви зрозумієте, який біль приносить критика. І це теж частина ціни лідерства. Пам'ятаєте, він розповів про літню даму, яка возила з собою велику коробку, і коли хтось запитав її, що це таке, вона відповіла, що «це труна для мого пастора». Я думаю, що вона просто сподівалася і молилася, щоб її пастор помер. Таким чином, вам доведеться чимось заплатити за створювані вами зміни. Ми розглянемо процес, який, як ми сподіваємося, хоча б до певної міри пом'якшить це і дасть змогу зібрати підтримку для вашого бачення, щоб люди з радістю могли визнати істину, що це від Бога, і щоб люди, які візьмуть участь у процесі досягнення бачення, могли радіти і славити Бога.

Потім ми зробимо розділ про істини, про які потрібно пам'ятати, коли ви почнете щось змінювати. Наприклад, потреба апелювати до емоцій людей. Необхідно визнати, що зміна важка, але не ставити це в центр уваги. Ви співчуваєте тим, кому важко уживатися зі змінами. Як вам зміцнювати інших, щоб вони підтримували необхідну увагу на баченні? Як ви зможете закріпити внесені зміни в новій, виробленій вами культурі.

Ми поговоримо про те, що це лідерство – це війна. Наша битва не проти плоті й крові. Це твердження з шостого розділу Послання до Ефесян, де Павло описує духовну битву. Багато разів ми можемо помилятися. Ви знаєте, ми помиляємося, якщо одразу шукаємо того, хто, ймовірно, є проблемою, або одразу припускаємо, що проблема саме в них, і якби ми змогли швидко та просто виправити цих людей, то ми ніколи не мали би цих проблем із поділами в нашій групі. Визнайте, що кожного разу, коли ви проходите через зміну, що значно вплине на можливості вашої організації, вашої церкви чи вашого служіння змінити світ для більшої слави Божої, кожного разу, разом із позитивними змінами виявлятиметься і ворожа активність.

Ми поговоримо про це і про те, як ви розглядаєте те, що відбувається: очевидне і факти, що є за межами доступного. Ви пам'ятаєте, коли Іллю та його слугу вистежують і оточують у Дотаїмі, Єлисей молиться, щоб очі його слуги могли відкритися. Після цього слуга бачить невидиму звичайному оку армію Божу, що оточує його і пророка. Армія Божа перевершує всіх і цю групу ворожих солдатів, яка перебуває тут, щоб схопити Іллю, взяти його та ймовірно вбити. Звичайним зором цього не помітиш.

Отже, як ви дивитеся на те, що відбувається? Як ви берете участь у духовній війні? Як визначити, коли в справу втрутився ворог, а коли проблеми створює просто вперта людина? Яку зброю повинні використовувати в цій духовній війні ми, що живемо відповідно до Божого покликання бути лідерами, людьми і «двигунами» змін. Про це нам належить поговорити більш докладно.

Тепер, я хочу підбити деякі підсумки цього курсу. По-перше, я просто закликаю вас бути відповідальними в керівництві. У посланні до Римлян 12 розділі, у восьмому вірші, Павло говорить про лідерів і лідерство. І не тільки про них. Павло говорить про духовні дари, про те, що кожному з нас дана особлива здатність робити щось добре. Це не тому, що ми такі хороші люди, а тому, що Бог дає все, що необхідно в тілі Ісуса Христа. А в тілі Ісуса Христа потрібні найрізноманітніші обдарування: нам потрібні люди, здатні навчати, нам потрібні люди, здатні втішати й піклуватися, нам потрібні люди, які молитимуться і стануть заступниками за церкву, як за все Тіло Христа, так і за окремих осіб. Нам потрібні різні аспекти духовних дарів, але один із цих духовних дарів, одна з тих здібностей робити щось добре – це лідерство. Ось, що бажає сказати Павло: якщо дар цієї людини – це лідерство, нехай ця людина керує старанно. Якщо ваша позиція в Церкві Божій – це лідерство, поставтеся до цього серйозно, старанно і з ретельністю. Ви знаєте, що про поняття «лідерство» різні люди мають різні думки, але принаймні, тут, у США, більшість дивиться як на необхідність.

Є чудова, правдива історія про молоду жінку, яка подала документи до коледжу, бо хотіла продовжити освіту. І ось, вона відповідає на всі запитання, що містяться в анкеті абітурієнта. Доходить до одного з останніх запитань, яке говорить: "Ви лідер?". І вона подивилася на себе, бо знала, чого вони хочуть. Вони хотіли, щоб ця жінка написала: "Так, я лідер". Вона правильно припустила, що коледж готує лідерів для служіння, людей, які зможуть змінити майбутнє церков і організацій та ефективно спрямовувати їх. Для такої підготовки й існують християнські університети та коледжі. На початку, вона думала написати: "Так, я - лідер". Але написала: "Ні, не є". Незабаром вона отримала листа з коледжу, де прочитала: "Шановний абітурієнт, вивчення заяв засвідчило, що цього року в нашому коледжі буде 1452 нових лідери. Ми приймаємо вас, бо вважаємо за необхідне, щоб у них був, як мінімум, один послідовник". Отже, лідерство - це поняття, яке пов'язане з тим, що потрібно говорити і що потрібно робити. Але реальність така, що в кожній групі людей є справжня, реальна позиція лідера. І якщо у вас буде можливість пройти наступний курс, ви зрозумієте, що Бог покликав саме вас бути частиною цього.

Я розмістив на слайді ім'я Джеффа Страйта. Сьогодні вранці я читав його проповідь про лідерство, засновану на цьому вірші з 12-го розділу Послання до Римлян. Називається ця проповідь: «Якщо я поведу, хто-небудь за мною піде?» Він дивиться на лідерство з різних поглядів, але в основному його книги закінчуються словами: «лідерство – це те, до чого ми покликані в церкві». Звичайно, є люди, які обіймають керівну посаду. Іноді вони обіймають офіційні посади. Це старійшини в церкві або пастор, або диякони. Але часто лідерство – це не офіційна позиція. Є безліч інших людей, які є лідерами, котрі не мають жодного становища. Це ті, яких покликав Бог. В одній із книг Джефф розповідає історію з життя його церкви. Одного разу вони шукали розв'язання проблеми, але довго не могли знайти його. Зрештою вони вирішили звернутися до одного з колишніх служителів і просто порадитися з ним, бо він був мудрим лідером. Завдяки його пораді, церква отримала розуміння того, як необхідно діяти і як визначити цілі на майбутнє. Якщо ви покликані бути лідером – ви

є одним із тих людей, які спрямовані в майбутнє і здатні рухатися вперед. Якщо ваше покликання бути лідером, то ви покликані бути тим, хто «стоїть попереду» або «стоїть перед ким-небудь».

Як я вже говорив, близько 40 років тому я усвідомив, що покликаний бути лідером. До цього протягом кількох років я був музикантом і хотів усе життя присвятити музичному служінню. Але я розумів, що Бог закликає мене стати лідером у церкві. Нещодавно я вийшов на пенсію і пішов з посади пастора церкви. Тепер я займаюся тим, що консультиую різні групи людей, церкви та організації. Але одного разу, коли я розмірковував про мій відхід на пенсію, Бог нагадав мені про благословення і той привілей, який Він мені дав разом із покликанням як лідера. Бачите, коли я починав служіння, я хотів займатися музикою. Це те, що я планував. Це те, чим я збирався займатися все життя і до чого готувався. Я був християнином із дитинства. Скільки я себе пам'ятаю, моя мати вчила мене того, що Ісус Христос любить мене. У цьому я абсолютно впевнений, тому що Біблія говорить мені про це. Я повірив цьому і запросив Ісуса Христа у своє серце. Не можу згадати час, коли б не вірив у те, що Ісус Христос любить мене. Мені завжди хотілося бути членом Його сім'ї та частиною Його Царства. А потім, коли я пішов у старшу школу, то розмірковував про те, як збираюся жити далі. Я хотів, щоб моє життя було пов'язане з християнською музикою. Мені хотілося бути музикантом. А потім я перебував у групі людей, через яких Бог створив невелике «мініпробудження» у старшій школі. Одного разу до нас прийшла група старшокласників з іншої школи, і вони просто розповіли про те, як їхнє життя змінювалося. Потім запитали, як я хочу жити далі? Точніше, вони запитували, що Бог хоче, щоб я робив зі своїм життям? Дух Божий діяв того дня особливим чином. Нас було близько 250 осіб, які знову присвятили себе питанню: що Бог хоче, щоб я робив у своєму житті? Я виступив уперед, як один із них. Ми почали зустрічатися в четвер увечері. Ці зустрічі назвали «хепенінг», тобто «те, що відбувається». Ми багато співали. Нам відкрили школу, де без нагляду дорослих зібралися всі наші старшокласники. І ми проводили велике групове поклоніння. Вивчення Біблії відбувалося в невеликих групах, сидячи в коридорах. І саме там люди помітили в мені лідерські якості й підказали мені, що, можливо, служіння – це місце для мене. Більше про історію мого покликання до служіння ви дізнаєтеся на наступній сесії.

І щось усередині мене підказувало, що, можливо, служіння – це місце для мене. Я вирішив поговорити про це з Богом. У мене була і деяка невпевненість. Можливо, я навіть сказав те, що було для Нього справді образливим, бо це навіть було схоже на угоду і я сказав, що мені не дуже подобається вчитися. А думку про те, щоб вступити до коледжу, потім до семінарії та стати пастором, я приймав трохи неохоче. Та й у фінансовому плані моя сім'я була не в змозі оплачувати стільки років безперервної освіти. У підсумку я сказав: «Добре, Боже, я скажу Тобі, що я згоден. Якщо Ти даси мені можливість піти настільки далеко в навчанні, наскільки довго я зможу бути студентом і забезпечити фінансові ресурси, необхідні для цього, тоді я зроблю це».

Отже, після 39 років пастирського служіння в трьох різних церквах, на трьох різних рівнях, у трьох різних культурах і навчання тому, як бути лідером, я розмірковував про те, як попрощатися з групою людей, серед яких я служив пастором 11 років. І раптом до мене прийшло від Бога розуміння того факту, що, коли я

розмірковував про служіння проповідника, то думав про те, щоб бути на сцені, подібно до того, як я думав бути на сцені, коли мені хотілося стати музикантом. Я думав, що це підживить мою нарцисну сторону, яка любить увагу. «Якщо я піду на проповідницьке служіння, то, принаймні, я буду на сцені і приверну увагу людей, які зібралися послухати мене». І тоді Бог дав мені правильне розуміння. Про це свідчить той факт, що не Я був на сцені 39 років, але Бог був на сцені. Бог дав мені особливе становище лідера в Царстві Божому, і особливу честь, щоб бачити, як Господь діє в житті окремих людей. Бачити, як вони приходять до віри в Христа, присвячують Йому своє життя, довіряють Йому своє майбутнє, свої плани. Я бачив, як церква зростала і змінювалася, створювала бачення і нові плани на майбутнє. Коли одне бачення було досягнуто і церква зустрічалася, щоб обговорити інше бачення, яке в підсумку могло вплинути на тисячі людей, у мене був привілей бути на передньому сидінні. Для мене, як лідера, було привілеєм сидіти в першому ряду. Спостерігаючи за діями Бога, я бачив, як люди духовно зростали. Вони приходили як самовдоволені особистості, але спалахували вогнем любові та упокорення заради Ісуса Христа, залишали служіння в моїй церкві і прямували в інші країни, щоб служити місіонерами. Як бачите, це великий привілей! Ви зможете бути лідером у Царстві Божому, і зможете спостерігати те, що інші люди просто не бачать. Отже, я хочу підбадьорити вас у вашому служінні, лідерстві, підбадьорити вас у сміливому виступі вперед в ім'я Ісуса Христа. Ми з вами говорили про те, хто ви є як лідер і як правильно подивитися на себе. Потім подивіться вперед, щоб мати можливість сказати: «Так, по благодаті Божій, я буду старанно керувати, щоб прославити Ісуса Христа і буду будувати Його Царство». Бог дозволить вам одного разу побачити, як це, коли ви постанете перед Ним, і вам в одну мить буде дано бачення минулого. Ви почуєте, як Його голос промовляє: «Добре, добрий і вірний раб!» Тому будьте старанними служителями в ім'я Ісуса Христа і на славу Його.